

[Arne Bertelsen.]

det går op for denne lovgivende forsamling, at vi ikke alle kan leve af at barbere hinanden eller klare os i fremtiden, hvis ca. 50 pct. skal rådgive eller administrere de resterende 50 pct. Men før eller senere må vel erkendelsen dæmre — om ikke før, så når det er ved at være for sent.

I dette i befolkningens øjne forargelige og for tinget ydmygende spil er det naturligvis ikke vor hensigt, at ungdommen i lighed med f. eks. landbruget skal være sorteper. Skal vi alle sammen gøres lidt rigere på papiret, men ikke i virkeligheden, ja, så må naturligvis også ungdommen med. Vi vil derfor ikke stemme imod lovforslaget om ungdommens uddannelsesfond, men undlade at stemme. Over for mindretallets ændringsforslag har vi også tidligere gjort visse indvendinger, men det tangerer dog vore egne synspunkter mere, end flertallets gør, så vi kan stemme for det.

Mose Hansen: Med hensyn til det lovforslag, som er fremsat af venstre og de konservative, skal jeg på mit partis vegne give udtryk for, at vi ikke mener at kunne stemme for lovforslaget i den foreliggende form. Når vi ikke kan det, skyldes det følgende betragtninger:

Vi ønsker ganske vist at hjælpe de unge til at dygtiggøre sig til en indsats i kampen for tilværelsen, til at videreføre, højne og forbedre produktionen og til at skabe nye værdier, således at de unge, der nu får støtte, kan blive i stand til at bidrage til vort underhold senere hen. At alle unge skal støttes i deres bestræbelser for at dygtiggøre sig, er der vel almindelig enighed om, men enigheden hører op, når betingelserne for, hvordan dette skal ske, skal udformes.

Lovforslaget bygger på de to principper: skattelempelse for unge studerende og en lempelig beskatning for forældre, der yder støtte til studerende børn. Mit parti kan godt se, at der måske er et udækket behov for hjælp til skatteyderne med store indtægter, der har børn, som studerer, men mit parti kan ikke støtte dette lovforslag, da det efter vor opfattelse ikke tager hensyn til de mange unge, der ikke studerer, men gennemgår en uddannelse på anden måde, f. eks. dygtiggør sig i en faglig-praktisk uddannelse. Denne faglig-praktiske

uddannelse kan koste afsavn for de unge, der gennemgår den, men også deres forældre må ofte lide afsavn. Når de unge, der har gennemgået en faglig-praktisk uddannelse, senere skal gå ind i erhvervslivet, måske som selvstændige erhvervsdrivende, så har de brug for en økonomisk hjælp fra forældrene. Måske har de under deres uddannelse ved afsavn skabt et kapitalgrundlag til starten, men grundlaget for denne kapitalopsparing har været deres indkomst, der som regel ikke har været lempeligere beskattet end andre skatteyderes indkomster, og derfor mener vi altså ikke, at de unge studerendes indtægter skal beskattes lempeligere end andre unges. Forældres støtte til andre unge er ikke blevet og bliver heller ikke lempeligere beskattet. Derfor kan mit parti ikke tiltræde lovforslaget i den form, det har, men vil undlade at stemme.

Mit parti betragter den studerende ungdoms uddannelse som en indsats, der ydes som en investering i fremtiden, en investering i erhverv på linje med den, andre unge må præstere, og derfor kunne vi ønske, at der blev givet alle unge, der har behov for økonomisk hjælp, adgang til at opnå lån ud over de legatmidler, der er stillet til rådighed. Når de unge så til sin tid er færdige med studiet eller den faglig-praktiske uddannelse og indtjeningen kommer i gang, må der for deres vedkommende, i lighed med hvad der er tilfældet for andre ny-etablerede, gives skattelempelse ved afdrag på gæld, og det enten denne gæld er til ungdommens uddannelsesfond eller til andre. På denne måde mener mit parti at der bedre opnås en ligelig behandling af de unge, enten de nu studerer eller gennemgår en praktisk-faglig uddannelse.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker udvalget for den meget saglige drøftelse, som lovforslaget vedrørende ungdommens uddannelsesfond har været genstand for. Jeg takker også for de samråd, jeg har deltaget i, og jeg synes, at vi dér på mange måder har nærmet os hinanden. Jeg kan ikke betragte forholdet sådan, som jeg synes det ærede medlem hr. Henry Christensen begyndte med at lægge op til, nemlig at det skulle være udelukket, at vi ved yderligere forhand-